

Ach člověče hříšný,
poslyš mé zpívání,
pohleď a rozvažuj
Ježišovy rany.

Náš milý Spasitel
hned od narození
věrně jest pracoval
pro naše spasení.

Dať své drahé tělo
prehrozně trýzniti,
kopati, smýkati,
nohama šlapati.

Tak náš milý Ježiš
nás velmi miloval,
že své drahé tělo
pro nás nelitoval.

A to proto činil,
abysme uznali,
Spasitele svého
věrně milovali.

Ej blahoslavený
jest člověk takový,
kerý od mladosti
jest k Bohu náchylný.

Má nad ním Kristus Pán
velké potěšení,
i Panna Maria
se všemi svatými.

Ale běda bude
takému člověku,
kerý od mladosti
v svém nejlepším věku.

Služí světu, tělu
i dáblu hroznému,
dá všecko po vůli
tělu bezbožnému.

Odkládá s pokáním
vždy dále k starosti,
tak ho smrt zachvátí,
ach hrozné neštěstí!

Takovému těžko
bude i při smrti,
nebude moc více
pokání činiti.

Neb v ten čas se všech stran
bolest na nás půjde;
tato slova v ten čas
člověk mluvit bude:

Ach ouvé, nastojte,
bolí, trápí všecko,
modlete se za mne,
jest mně velmi těžko.

Ach nešťasný! nevím,
kerak já obstojím;
Bohu sem neslužil,
pekla se již bójím.

Pro Boha, křesťané,
dokud zdraví máme,
Pána Boha svého
srdečně milujme.

Myslime každý deň,
že máme umřítí,
chceme-li věčného
spasení dojítí.

Tá světská veselost,
rozkoš, těla radost,
zlato, stříbro, statek
obráti se v žalost.

Všecko dnes neb zitra
mosíš zanechati
a za to na věky
snad' musíš horeti.

Děti a přátelé
tobě nespomozú,
zlato, stříbro, statky
tebe nevymažú.

Čiň stále pokání,
chvať Boha každý čas;
jináč při své smrti
sám sebe oklamáš.